

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 149/04-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, Bratislava, ktorou namietal porušenie základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 2003 sp. zn. M-Sždov 6/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Protimonopolného úradu Slovenskej republiky **o d m i e t a** ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. marca 2004 doručená sťažnosť Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, Bratislava (ďalej aj „sťažovateľ“), v ktorej tvrdí, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 30. septembra 2003 sp. zn. M-Sždov 6/03, ktorým bolo odmietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) proti rozsudku najvyššieho súdu z 29. mája 2002 sp. zn. 6 SŽ 127/01, 6 SŽ 22-

23/02, došlo k porušeniu základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Z obsahu sťažnosti, napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, ako aj z pripojeného rozsudku najvyššieho súdu z 29. mája 2002 sp. zn. 6 Sž 127/01, 6 Sž 22-23/02 vyplýva, že sťažovateľ mal v konaní pred najvyšším súdom postavenie orgánu verejnej správy, ktorého rozhodnutia boli preskúvané v správnom súdnictve podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v konaniach pred najvyšším súdom vedených pod sp. zn. 6 Sž 127/01, 6 Sž 22-23/02 a proti rozsudku v týchto konaniach bolo podané mimoriadne dovolanie generálnym prokurátorom, ktoré bolo odmietnuté uznesením najvyššieho súdu z 30. septembra 2003 sp. zn. M-Sždov 6/03, ktoré je napadnuté v tomto konaní pred ústavným súdom.

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd skúma aj to, či sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, t. j. fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá je nositeľom základných práv alebo

slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 25 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 575/2001 Z. z.“) Protimonopolný úrad Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy na ochranu a podporu hospodárskej súťaže. Sťažovateľ v konaní pred najvyšším súdom vystupoval síce ako účastník konania, ale v postavení orgánu podľa citovaného § 25 zákona č. 575/2001 Z. z., ktorého zákonnosť rozhodnutí bola predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve. Ako orgán verejnej správy vykonávajúci verejnú moc konal a rozhodoval v mene štátu a svedčia o tom aj obsahy jeho rozhodnutí, ktoré boli preskúmané najvyšším súdom v pôvodnom konaní.

V tomto konaní môže podľa názoru ústavného súdu uplatniť a realizovať svoje základné právo na súdnu ochranu len účastník konania pred sťažovateľom (Protimonopolným úradom Slovenskej republiky) podaním žaloby proti právoplatnému rozhodnutiu sťažovateľa. V takom type verejného súdnictva, akým je správne súdnictvo podľa § 247 a nasl. OSP, je pojmovo vylúčené, aby orgán verejnej správy, akým je sťažovateľ, mohol uplatňovať a realizovať základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na podporu tohto záveru možno uviesť, že sťažovateľ nie je v žiadnom prípade oprávnený na začatie konania podľa § 247 a nasl. OSP, pretože jeho procesné postavenie sa odvodzuje výlučne z toho, že v tomto konaní sa preskúmava zákonnosť jeho rozhodnutí, ktoré boli vynesené v procesnom postupe, kde sťažovateľ mal nadradené, mocenské postavenie voči účastníkovi konania, ktorý sa proti tomu postaveniu mohol v konečnom dôsledku brániť aj žalobou v správnom súdnictve (čl. 46 ods. 2 ústavy, § 244 a nasl. OSP).

V tejto spojitosti ústavný súd pripomína, že podľa čl. 34 dohovoru súd môže prijímať sťažnosti od ktoréhokoľvek jednotlivca, mimovládnej organizácie alebo od skupiny osôb, ktoré sa považujú za poškodené v dôsledku porušenia práv priznaných dohovorom alebo jeho protokolmi. V tomto článku dohovoru je definované postavenie sťažovateľa spôsobom,

ktorý v celom rozsahu vylučuje ako sťažovateľa orgán verejnej moci konajúci v mene štátu a rozhodujúci o právach a povinnostiach osôb, ktoré sú účastníkmi v konaní pred ním.

Na tomto prístupe ústavného súdu nemení nič ani skutočnosť, že podľa zákona č. 575/2001 Z. z. je sťažovateľ považovaný za právnickú osobu. Priznanie právnej subjektivity podľa názoru ústavného súdu neznamená priznanie subjektivity v rozsahu nositeľa základných práv a slobôd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy, prípadne v rozsahu zaručenom dohovorom (porovnaj čl. 34).

4. Z toho vyplýva, že sťažovateľ je osobou, ktorá je zjavne neoprávnená na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Preto ústavný súd odmietol jeho sťažnosť už pri predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2004